

sig Forskellen mellem 1892 og 1913, Tiden for Sygekasselovens Vedtagelse og dens Revision. For at modvirke dette stiller Flertallet Ændringsforslag Nr. 42, hvorved der hvert 5te Aar gives Regering og Rigsdag Lejlighed til at overveje Forholdene og tage Stilling dertil.

For de ved Lovens Ikrafttræden værende Medlemmer, hvis Indtægt er over de fastsatte Grænser, saavel som for de Medlemmer, hvis Kaar efter Optagelsen bedres i saa væsentlig Grad, at ogsaa deres Indtægt overstiger Maksimumsgrænsen, har Lovforslaget aabnet Adgang til indtil videre at blive staaende som nydende Medlemmer af Sygekassen paa Vilkaar, at der ikke for et saadant Medlems Vedkommende ydes Sygekassen Tilskud fra Stat eller Kommune, hvorimod dette Tilskud ydes Sygekassen af vedkommende Medlem i Form af forhøjet Medlemsbidrag. Denne Udvidelse af de nugældende Bestemmelser hilser Udvalget med Glæde, men finder dog, at ogsaa paa Kommunernes indirekte Støtte bør et saadant Medlem give Afkald, hvorfor der i den foreslaaede Affattelse af § 6 er stillet Forslag om, at de i §§ 14 og 15 nævnte Begunstigelser bortfalder. Herefter har hverken Stat eller Kommune nogen som helst Udgift paa et saadant Medlem, og da Sygekassen som hidtil oppebærer det samme Tilskud i Form af forhøjet Medlemsbidrag, medens der er draget Omsorg for, at dens Ydelser bliver de samme som for et almindeligt Medlem, har Offentligheden ingen Interesse i Medlemmets Forbliven eller Ikke-Forbliven i Sygekassen, og 600 Kr.s-Grænsen foreslaas derfor strøget.

Endelig har Udvalget ønsket at aabne Udvej til Genoptagelse i anerkendte Sygekasser af Personer, som i Henhold til den nugældende Lov har maattet udtræde som nydende Medlemmer paa Grund af forbedrede økonomiske Vilkaar. Herom er stillet Forslag i § 6. Det i § 9 omhandlede Udvalg afgør i hvert enkelt Tilfælde, om vedkommende Person skal optages som

almindeligt Medlem eller som Medlem med forhøjet Medlemsbidrag.

Til Lovforslagets § 7 om Oprettelse af en Afdeling for kronisk syge indenfor Sygekassens Rammer har Udvalget ikke kunnet slutte sig. Man har i Udvalget næret Frygt for, at en Sygeforsikring her vilde overstige de paagældendes Evne til at udrede den nødvendige Forsikringspræmie; thi selv om Statstilskuddet, som foreslaaet, forhøjedes til det dobbelte, vilde dette i Forbindelse med det tvungne Kommunetilskud neppe forslaa til at bringe Medlemsbidraget ned til et saadant Minimum, at de i Forvejen ikke fuldt arbejdsdygtige Personer vilde være i Stand til at kunne præstere det. Der er ingen Tvivl om, at Præmien — trods Tilskuddet — i ikke ringe Grad vilde overstige, hvad der maa kræves af fuldt arbejdsdygtige Medlemmer af en Sygekasse, og man tør neppe tro de i Forvejen svagelige Mennesker i Stand til at udrede et endnu større Bidrag. Saafremt man ad den Vej skulde komme *de* kronisk syge til Hjælp, hvis Deltagelse i en Sygeforsikring lader sig forsvare ud fra forsikringsmæssige Betragtninger, maatte man uden Tvivl gaa til at paalægge Offentligheden større Byrder end allerede foreslaaet. *Flertallet* har dog ikke turdet gaa med til en saadan Løsning, fordi det er aldeles umuligt at danne sig et nogenlunde paalideligt Skøn over Størrelsen af det Offer, som her maatte ydes. Spørgsmaalet om Hjælp til mindre bemidlede kronisk syge har formentlig saa megen Forbindelse med Spørgsmaalet om Invaliditetsforsikring, at det maa afgøres i Forbindelse dermed.

For dog at bøde noget paa det urimelige Forhold, at Personer, som f. Eks. lider af Skinnebensaar, Aareknuder o. s. v., skal være afskaaret fra at forsikre sig mod ganske almindelige Sygdomme, foreslaar Udvalget under Ændringsforslag Nr. 3 en ny Affattelse af § 7, hvorved Bestemmelsen i den nugældende Lov om udtrykkelig Hjemmel i Vedtægten for Optagelse med Forbehold erstattes med Pligt til at optage kronisk syge paa Betingelse